

i Forslaget. — Det er af samme ærede Lands-
thingsmand blevet stærkt fremhævet, at det vilde
være betænkeligt, om Regjeringen vilde give et
Regulativ, som skulde træde i Lovens Sted;
men jeg skal hertil bemærke, at det naturlig-
vis aldrig kunde falde Regjeringen ind at
give et Regulativ, der skulde træde i Lovens
Sted, men kun, hvis Forholdene viste sig van-
skelige, at give en Veiledning for Taxationen,
og berige Formændene overhovedet med de Er-
faringer, som kunde være samlede fra andre
Districter; thi den enkelte Formand veed kun,
hvad der foregaaer i hans District; hvormod
naar flere Formænd have været i Birkfomhed
i længere Tid, vil det være muligt at ind-
hente Betænkninger angaaende Fremgangs-
maaden, som man atter kunde sende ud til
dem, og som kunde tjene til Veiledning, idet
de selvfølgelig aldrig ville kunne faae Gyldig-
hed imod Lovens Bestemmelser. Men der har
været en praktisk Betænknelighed ved Udkastets
Udarbejdelse ved at tage nogle visse Aar og
binde Mændene derved, og det har navnlig
været den, at det er aabenbart, at der i de
seneste Aar har været usædvanlig høje Arbeids-
priser, og at det altsaa vilde være ufordeelag-
tigt for den Goveriplygtige, om han skulde
være bunden ved de seneste Aars Priser. Jeg
skjønner ikke rettere end at man, hvis man
vilde foreskrive en vis Aarrække, ogsaa her
burde, som det ogsaa er sædvanligt i andre
saadanne Forhold, hvor man lægger en vis
Aarrække til Grund for visse Forpligtelser,
optage en Bestemmelse om at ubelukke for
Erempel af de 15 Aar, her ere bragte i For-
slag, de 2 Aar, som have de højeste Priser og
de 2 Aar, som have de laveste Priser. Naar
et saadant Correctiv ikke er bragt ind i For-
slaget, bliver Forslaget ved en sliq Udelabelse
saameget mere betænkeligt. Det forekommer
mig ogsaa, at den Uvisshed, som den ærede
Landsthingsmand selv lagde for Dagen med
Hensyn til, om 10 eller 15 Aar skulde være
et passende Antal Aar, gav et vist factisk Be-
viis paa, hvor overordentlig vanskeligt det er at
binde Mændene ved en vis Aarrække. Naar
det iøvrigt af samme ærede Landsthingsmand
er bleven fremhævet, at Penge havde, saa at
sige, en svindende Værdi, da maa jeg tillade

mig at understøtte denne Anskuelse. Jeg skal
nærmere udtale mig herom, naar jeg kommer
til det næste Endringsforslag; men jeg troer
ikke, — som af en anden æret Landsthings-
mand er bemærket — at det vilde være ubilligt
mod den Goveriberettigede, om man vilde
lægge foregaaende Aar til Grund, med Hen-
syn til at Penge have en svindende Værdi,
thi man maa vel lægge Mærke til, at ved
Afløsningen af det specielle Contractforhold,
hvorom her er Tale, er det kun Præstationer,
der er Tale om, som selv have en paa en vis
Maade svindende Værdi. Det Arbejde, som
kan fordres af den individuelt Forpligtede,
har nemlig ogsaa en svindende Værdi, forsa-
avidt det forrettes af Jordbrugeren selv, nem-
lig derved, at han bliver ældre. I ethvert
Fald har det i Landbosforholdenes Udvikling en
svindende Værdi, forsaavidt den Hindring,
Høveriet lægger i Veien for en stigende Cul-
tur, stedse bliver meer og meer følelig. Jeg
erkender derfor fuldkomment den gode Hensigt,
som ligger til Grund for dette Forslag, men
jeg troer, at det i sin Udførelse vil lede til
høist besværlige Bidtøftigheder og gjøre dette
Arbejde, der i og for sig kan være forbundet
med mange Vanskeligheder, overmaade misligt
for de Mænd, der skulle udføre det. Derimod
kan jeg ikke Andet end aldeles tiltræde Alt,
hvad den samme ærede Landsthingsmand (Kier-
tegaard) har anført med Hensyn til det Punkt,
som er opført under Nr. 15, nemlig, at det
kun burde være, naar begge Parter ønske det,
at Bederlaget skulde udredes efter Capitelstar-
ten, men at ellers Reglen burde følges, at det
skal udredes i Penge. Jeg indrømmer gjerne,
at hvis det var saa, som er bleven citeret af
den ærede 5te Landsthingsmand for 1ste Valg-
kreds (Ørsted), at det stod til Bedkommende
frit at betale med Korn in natura, der da
var Mere, der talte for et saadant Alternativ,
men dette foreligger ikke, og der er intet An-
det at lægge til Grund, end Valget mellem
Penge og Korn at betale efter Capitelstarten.
Naar det nu skal betales med Sød efter Ca-
pitelstarten, da er dette en Udredelsesmaade,
som altid vil være til ikke ganske ringe For-
deel for den Berettigede og høist trykkende for
den Forpligtede. Det er aldeles tilfældigt, om